En irländska.

Var hon endast blyg eller allt för starkt medveten om sin trasiga blå kjol, sina bara ben och sina lappade skor?

Gerald Hamilton kunde ha gått förbi henne och lämnat henne i den djupa skuggan vid västra kyrkodörren, om han inte uppfångat en bedjande blick ur hennes ögon.

När han därför inte hade något annat att göra än att döda tiden, tills hans tåg skulle gå, stannade han och frågade var kyrkväktaren bodde.

— Vill ni verkligen se kyrkan? Åh, jag blir så glad! Var så god och vänta, medan jag hämtar nyckeln.

Och innan han hunnit svara, flögo de små bara benen nedför gången ut genom kyrkogårdsporten och försvunna u rsikte.

Men redan om ett par minuter var barnet tillbaka med en stor nyckel. Gerald ämnade gå in i kyrkan, när flickan litet förlägen hejdade honom med frågan:

— Jag undrar hur mycket ni vill ge mig för att jag visar er kyrkan?

Den unge mannen ryckte till.

Den passade så föga, denna girighet, till den lilla trasiga flickan, som knappast kunde vara mer än 12 a 13 år.

— Och hur mycket anser du själv dina tjänster vara värda? frågade han med ett litet förvånat skratt.

Svaret kom utan betänkande:

— Jabez — det är kyrkväktaren — säger, att det är värt nio pence, för främlingarna göra så många frågor. Men skulle ni inte kunna ge mig en shilling, eftersom jag har så mycket bättre reda på alla monumeat än Jabez? Det vore så bra.

Gerald satte hennes begäran i samband mel den trasiga blå kjolen och de lappade skorna, och hans hjärta ömmade för henne.

Han tog hennes älskliga lilla ansikte mellan sina händer och vände hennes mörka irländska ögon mot sig. Därpå släppte han henne och sade:

— I kväll lämnar jag England för att resa till Indien, men medan jag slungas omkring på oceanen skulle det göra mig en glädje att veta, att jag har lämnat åtminstone en liten lycklig flicka efter mig i England. Här är fem shillings. Köp nu inte karameller för alltsamans.

Där, på själva tröskeln till helgedomen, dansade nu detta sällsamma älvlika barn i tyst glädje, tills den ena skon flög av och den dansande stannade för att säga:

— Jag vet inte, hur jag skall kunna tacka er, så jag måste dansa. Ni vet inte vilken nytta de här pengarna bli till.

Det enda Gerald inte tyckte om hos barnet var den förtjusta blick, varmed hon betraktade de båda silvermynten i sin lilla hand.

Men åter föll hans blick på den trasiga kjolen, och den talade för henne.

— Se så, visa mig nu härligheterna! smålog Gerald.

Hon stannade framför ett stort marmorepitarium.

— Jag tror inte på allt vad som sägs på kravstenar. Gör ni?

"Åt minnet av en stor glädje
och en stor sorg.
Ett tecken av outsäglig kärlek."

— Outsäglig kärlek! filosoferade barnet högt. Det skulle jag ha känt för min mor, om jag någonsin hade sett henne. Men två gånger i livet kan man bestämt inte känna så.

— Det är inte så gott att säga, svarade Gerald, för det beror väl helt och hållet på, om det finns två personer, som kunna inge sådan kärlek.

Flickan skakade på huvudet.

— Två mödrar kan man inte ha, och det finns bestämt ingen som vill älska en annan människa så där (hon pekade på inskriptionen.)

Gerald teg inför denna visbet hos ett barn, som ännu endast såg allting i mörkt.

Anade hon något av den outsägliga kärlek, som en dag skulle komma henne till del, emedan ödet så grymt hade berövat henne den största av all kärlek?

Tysta gingo de under skuggiga sidoskepp och målade glasfönster, och flickan stannade endast framför de olika sevärdheterna och beskrev dem.

När de åter stodo vid kyrkdörren, hade en timme förflutit som en dröm.

Gerald såg på klockan och tänkte på sin fyramils promenad.

— Jag vill gärna minnas min lilla ciceron vid namn, när jag är långt borta, sade han. Vad heter du?

Barnet gav honom en tacksam blick ur sina underbara ögon, som kommo Gerald att tänka på djupa vatten med ljus och skugga.

— Jag tycker om att bli ihågkommen, sade hon. Tänk på mig som Peggy.

Kungörelse.

JORD OCH MINERALER

The Hudson Bay Company uthjuder härmed till salu omkring 3,000,000 acres av allra bästa jordbruksland i Manitoba, Saskatchewan och Alberta.

Flera landområden kunna bortarrenderas för betesmarker för tre eller fem års tid, på resonsbla villkor Bolaget mottager också ansökningar för avverkningsrättigheter; kolgruve- och andra värdefulla mineraltillgångar, tämpliga för exploatering, kunna ock arrenderas.

För vidare upplysningar hänvänd Er till

HUDSON'S BAY COMPANY
Land Dept. Winnipeg, Man.

GIN PILLS FOR THE KIDNEYS

Om du har ryggvärk, huvudvärk, yrselanfall eller sjuklig urinblåsa, begagna då GIN PILLS.

Denna piller komma att göra dig gott.

Pris 50 cents hos alla druggister och apotekare.

NATIONAL DRUG & CHEMICAL COMPANY OF CANADA, Limited, TORONTO, CANADA.

— Och — ja, kära Peggy, återtog den unge mannen litet förlägen, här är en sovereign — att köpa någonting för, som du önskar dig.

En sekund vilade hans blick på den trasiga blå kjolen och de bara benen, och så var han borta, innan han hunnit se det förvånade uttrycket på flickans ansikte.

Han hörde inte heller, hur hon ropade efter honom:

— Ni tar alldeles fel! Det är inte ör mig utan för Jabez!

— Om jag någonsin får se er mera, mumlade flickan för sig själv, skall jag tala om för er, att jag tror på en outsäglig kärlek litet mera nu än jag gjorde innan ni kom .Men jag får nog aldrig se er, för Indien är så långt borta.

Peggy försvann på den solbelysta kyrkogården och vi se henne inte mera.

•

Han hade ofta tänkt på Peggy under de mer än 5 åren han vistats ute i Indien. Och den första dag han hade ledig, beslöt han att resa ner för att se, om han kunde återfinna henne.

Men när han stod framför den gamla gråa kyrkan, kom han att tänka på att Peggy inte kunde vara densamma nu som den trettonåriga flicksnärtan med en blandning av allvar och glädje, solsken och skugga i sina svarta ögon .

Han såg sig omkring. En gamal man höll på att plantera blommor kring en grav. Gerald gick bort till honom.

— Bodde ni här för fem och ett halvt år sedan?

— Ja, herrn. Då var gamle Jabez Dunch kyrkväktare, och jag kom efter honom.

— Minns ni — orden kommo darrande ivrigt över hans läppar — Peggy?

Gubben funderade en sekund, men så lyste det till i hans ögon.

— Ja, jag minns henne. Hon var minns ni en liten flicka, som hette så glad åt Jabez. "Prästens unge", som vi kallade henne. Ja, kyrkoherden hon flyttade han, och lilla fröken hon blev kvar här.

Den gamle pekade i riktning mot ett hus, vars gavel syntes på avstånd, och gick i riktning däråt. Gerald trodde att han ämnade visa honom en genväg över fältet, men gubben stannade strax vid kyrkogårdsmuren.

— Där ligger hon, lilla fröken Peggy, som var så snäll mot Jabez, när han låg på sitt sista och skaffade honom pengar till det han behövde.

Därpå gick den gamle tillbaka till sitt arbete och lämnade Gerald stående som förstenad.

I kärleksfullt minne av
Margaret (Peggy).
Enda dotter till
Kyrkoherde James Welstead.

Och därefter kom datum endast några få månader efter det Gerald hade träffat henne.

Det hade således inte funnits någon Peggy under alla dessa år, då han ständigt föreställt sig hennes överraskning vid hans oväntade besök.

— Min lilla Peggy!

Ingen vältaligare utgjutelse kunde ha uttryckt det faktum, att bland Londons —ja, Englands millioner fanns ingen som kunde ersätta honom det välkommen, han väntat från detta barn.

Ty hans Peggy hade aldrig blivit fullvuxen. Hon var alltjämt den gamla kyrkans lättfotade lilla ljusälv.

•

Vid middagen såg han mitt emot sig ett ansikte, som föreföll honom välbekant, fast han var övertygad om, att han aldrig skulle ha glömt en så vacker flicka, om han hade sett henne förr.

Och en gång tystnade hon mitt i någon anmärkning och kastade en förbryllad blick på Gerald Hamilton. Eller var det en förebråelse för att han så ihärdigt hade betraktat henne?

Då de sedan kommo in i förmaket, presenterade värdinnan:

— Fröken Alton — herr Hamilton.

De båda hade senare gått ut på balkongen, dit sorlet från den stora staden London endast trängde fram som svagt mummel.

— Tror ni på reinkarnatonen? frågade han.

— Det låter som en katekesfråga! skrattade hon, och hennes skratt skar honom litet i öronen, ty han tänkte på Peggy.

— Jag menar bara, att jag trodde mig ha set ert ansikte förut, återtog han stelt.

Hon gav honom en underlig blick, slog ner ögonen och såg upp igen och svarade nästan litet darrande:

— Var har ni varit? Var det i en folksamling, som ni såg mig?

— Jag har varit i Indien i fem och ett halvt år. Mitt sista minne av England var ett uppehåll på en liten järnvägsstation om London.

— Och där?

Rösten var lågmäld men tydlig. Han ville inte nämna Peggys namn, emedan han fruktade att hon skulle skratta åt honom.

— Åh, det kan inte intressera er. Men jag for dit i dag igen. Det är bara en liten by.

Men helt plötsligt frågade han:

— Skulle ni vilja höra en liten enkel historia, som inte har någon annan förtjänst än att vara sann?

Hennes ögon svarade ja.

Så berättade han henne historien om Peggy.

Han hade tystnat. En lätt hand lades på hans arm.

— Men — men — jag trodde nästan att ni hade gissat det genast. Peggy, "Prästens unge", är här och hälsar er välkomen hem, för det var den andra och bättre Peggy, min kusin, som dog och blev begraven på kyrkogården i Amerton.

Och på ett ögonblick blev för Gerald storstadens sorl till musik vid ljudet av en ung flickas röst och vidrörandet av en hand, som hade väckt Peggy till liv igen.

Brud kålen.

"Skål, mitt herrskap, skål!" utropade den unga och tanklösa Harwey Wood. "Skål", svarade bröllopsgästerna, i det de höjde sina glas. Den vackra bruden bleknade, ty den avgörande stunden var inne. Hon knäppte ihop sina händer och skalv i hela sin kropp. Hon andades hastigt, och hjärtat slog våldsamt.

"Ja, Marion, mitt barn, gör dig inga skrupler nu", sade brudens fader, den gamla domaren, med låg röst och närmade sig henne. "Sällskapet och tillfället fordrar det, och du kan icke vara så oartig, att du åsidosätter etikettens enklaste fordringar. I ditt eget hem gör du, som du vill; men detta är mitt hem. För denna enda gång lyd mig och mottag dina vänners lyckönskningar".

Allas blickar voro oavvänt riktade på brudparet, ty Marions grundsatser i detta avseende voro kända av alla. Henry, brudgummen, hade varit en lustigkurre, men hans vänner hade på senare tiden lagt märke till vissa förändringar i hans vanor och sätt att vara, och i afton gjorde de sig all möda att, såsom de sig emellan hånande sade, se, om han redan stode under toffeln, d. v. s. läte sig ledas av sin unga hustru.

Under tiden skyndade den artigaste av ungherrarna och med en ceremoniös bugning bjöd Marion ett med dyrbart vin fyllt glas. Hon var ännu mycket blek men lugnare, och hennes hand darrade helt omärkligt, då han småleende tog det erbjudna glaset och med en behagfull rörelse förde det mot munnen. Men innan det nådde hennes läppar, utropade hon förskräckt:

"O, så rysligt!"

Flera hade redan räckt fram sina glas i avsikt att under deras klang tillönska brudparet lycka, men vid hennes ångestskri hade de hastigt dragit dem tillbaka, och alla stirrade med förfäran på den bleka och vanmäktiga unga kvinnan. När hon hämtat sig något, steg hon upp, och i det hon uppmärksamt betraktade glaset, förde hon det från sig, såsom om det varit något ont.

"Vad är det?" förmådde slutligen någon fråga.

En stråle lyste plötsligt ur hennes mörka ögon. Beslutsamt och utan att darra pekade hon med sin ringprydda hand på det gnistrande vinet. Hennes anlete klarnade och avspeglade en högre ingivelse, i det hon svarade:

"Vänta, skall jag strax säga er det. Jag ser en syn, som trotsar all beskrivning. Men om I viljen lyssna, skall jag dock försöka. Det är en mycket vacker plats, omgiven av höga med lummiga träd och frisk grönska beklädda berg, som med vördnadsbjudande majestät runtom möta blicken. Denna sköna dal genomskäres av en porlande bäck, i dess vatten speglar sig en mångfald härligt doftande blommor, med största möda förmå solstrålarna genomträngа den varma dimman. Fåglarna i träden följa med behag granarnas lätta och luftiga rörelse. På denna plats äro några indianer samlade. De gå oroligt av och an, och i deras mörka ansikten avspeglar sig en stark rörelse. Än ligger däri något hemskt och än kan man däri läsa sorg och ångslan. I mitten av denna grupp ligger en ung man. Hans ansikte bär redan dödens prägel. Dragen förvridas av smärta, och ögon spruta eld i följd av den febergloд, som rasar i hans ådror. En vän är dock hos honom, knäböjande vid hans sida, och trycker detta stackars huvud mot sitt bröst. O, denna lovande unga man, detta snille, allt är slut! Denna klara, rena panna, varför skulle döden märka den åt sig? Och så ung! Se, huru ångestsvetten pärlar utför hans kinder, huru han kastar tillbaka det rika av dödens kallsvett fuktiga håret, hur han i vild förtvivlan vrider sina händer! Hör hans genomträngande rop om hjälp! Krampaktigt griper han om vännens arm, under tårar bedjande honom om räddning. I ångest ropar han på sin fader, vridande sina händer, så att lederna hota att slitas sönder. Han ropar på sin enda syster, sin tvillingsyster, som säkerligen denna stund med sorg tänker på honom i det främmande landet".

"Se", fortfor hon, under det gästerna, ännu med glasen i händerna, häpna och bestörta långsamt draga sig tillbaka, och hennes fader, överväldigad av smärta, sjunker ned i sin stol, "se", sade hon, "hur han sträcker händerna mot himmelen; förtvivlad beder han om förbarmande. Han hotar; o, Gud, tillgiv honom det! Febern, elden i hans ådror, gör honom besinnigslös. Vännen vid hans sida gråter, och indianerna draga sig förskräckta tillbaka och lämna den vite mannen ensam med sin döende vän."

En dyster tystnad, stora endast av den uppskakade faderns snyftningar, rådde i salen, där gästerna voro församlade. Bruden stod ännu kvar på samma plats. Hennes läppar skälvde, och tår efter tår rullade utför hennes kinder. Hon tycktes för en stund försjunka i tyst begrundande, hon höll glaset, började sakta sjunka, och den utsträckta handen, i vilken Men vid åsynen av glaset och dess rubinfärgade innehåll, återkom hon till sig själv. Hon började åter tala, och alla lyssnade med spänd uppmärksamhet. Rösten var låg och matt men tydlig och bestämd, och hennes tårade blick vilade ännu på glaset.

"Det [illegible]on; den bleka och kalla månen är uppe; dess strålar lysa vänligt på den döendes panna. Han rör sig ej mera. Ögonen hava sjunkit djupt ned i sina hålor, och den nyss klara bilcken är dimhöljd. I hans öra viskar vännen faderns och systerns namn; men det är förgäves, döden har kommit. Död! Och ingen vänlig hand, ingen mild röst, som kunde lugna och trösta honom. Hans huvud faller tillbaka, en svag darrning genomlöper hans arma kropp; ännu en skälvning, och — han är död!"

Ett dovt mummel norues bland de församlade. Huru skön var hon ej, där hon stod i sin ungdomliga drottningslika värdighet! Genom sin livfulla och naturtrogna skildring behärskade hon de lyssnande; hon hade ryckt dem med sig till den öde platsen. De sågo och hörde, såsom hade de tskett inför deras ögon. Deras uppmärksamhet var så uteslutande upptagen av denna målning, att de icke gåvo akt på den djupt förkrossade gamle mannen eller hörde hans högljudda snyftningar. Att även brudgummen dolde ansiktet i sina händer och att hans kropp skälvde av en våldsam inre rörelse undgick till och med deras uppmärksamhet.

"Död", upprepade hon med bruten stämma. "Och där långt borta i det främmande landet begravde de honom; utan kista och svepning lade de honom i den fuktiga jorden. Enda sonen till en stolt fader, ende avgudade brodern till en öm syster. Där sover han i dag och skall sova till uppståndelsen. Ingen minnesvård, icke en blomma utmärker hans grav, vilken vilda djur och människor tramgömmer. Där ligger han, min faders pa utan att ana, vilken skatt den ende son, min egen tvillingbroder, ett offer för detta gift! Fader", utropade hon och vände sig hastigt till honom. "Fader, skall jag dricka nu?"

Utan att lyfta sitt huvud svarade den förkrossade fadern med svag röst: "Nej, mitt barn, jag vill det icke!"

Hon lyfte långsamt det glittrande glaset och lät det falla mot golvet, där det krossades i små bitar. Mången tårad blick följde hennes rörelser; glasen började bränna i deras händer, och i stället för att "skåla" skyndade de att befria sig från desamma. När hon en stund betraktat det krossade glaset och de små röda strömmarna på golvet, vände hon sig till sällskapet och utropade:

"Må härefter ingen, som älskar mig, fresta mig att förspilla min sinnesfrid, ja, min själ för ett glas vin! Mitt beslut är oryggligt. Gud hjälpe mig att ej vidröra eller smaka detta gift! Och du, som min hand och mitt hjärta nu tillhöra, du, som under de lasansfulla timmarna vakade över min döende broder och som begravde den olyckliga vid flodstranden där borta i detta guldland, du vill, jag hoppas det, hjälpa mig att hålla detta löfte. Du vill ju det, min dyra make!"

Hans genom tårarna strålande blick och sorgsna men tillitsfulla småleende var det enda svar hon fick.

Hennes fader lämnade stapplande rummet, men då han efter en stund återvände och med lugn värdighet deltog i gästernas samkväm, kunde alla i hans ansikte liksom läsa det fasta beslut han kommit till att från sitt hus för alltid bortvisa denna fiende till människors lycka och frid. Väl syntes ännu spåren av den strid, som detta beslut kostat honom, men medvetandet att hava segrat, förlänade hans ansikte ett uttryck av frid och lugn.

Det är utom allt tvivel, att gästerna vid detta bröllop aldrig skola förgäta de djupa och allvarliga intryck, som de av det inträffade erhöllo. Och många av dem avsade sig helt säkert från denna stund allt "skålande" och annat bruk av rusdrycker.

— The Family Friend.

Översatt från engelskan av I. S. Ö. (Skand. Goodt.)

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, här, läsurik, med många avbildningar, borde läsas av hela folket. — Den är av sikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap! — Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, så som svaghet, nervositet, impotens, manssvaghet, ofruktsamhet, minnesvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna undvikas! Detta oskattbara, självverkande verk, 250 sidor, lämnas vi gott tillsändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Medical Institute
684 Union Avenue, New York

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarna för undertryckandet av kvacksalveri. Var god namn Svenska Canada-Tidningen.

PILES OPERERA EJ förrän ni försökt min underbara behandling. Min metod av inomvärtes behandling är fullkomligt lyckad och sakkunnigt av de bästa läkare och specialister. Salvor och hjälpmedel och andra lokala anbringningar ge endast tillfällig lindring.

Om ni har Piles i någon form begär ett PRYTT gratis av Page's Pile Tablets och ni kommer att tillägna den dag, ni lästa detta. Skriv idag!

E. R. Page, 668 D. Page Bldg. Marshall, Mich.

BUCKLEY'S BRONCHITIS MIXTURE 40 DOSES 75¢

At all Druggists Results Guaranteed

The Lightning Remedy for COUGHS, COLDS, BRONCHITIS

Farmhjälp anskaffad

FRI BETJÄNING ERBJUDES NU

AV

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS
COLONIZATION AND DEVELOPMENT DEPARTMENT

Detta departments arbete utvecklar sig hastigt genom Västra Canada till att bli av den allra största betjäning för allmänheten och genom sina speciella representanter i Östern, Storbritannien, Norge, Sverige Danmark och andra europeiska länder, är det i tillfälle att bringa immigranter till Canada i stort antal, såväl manliga som kvinliga, vilka inom en kort tid bliva goda, önskvärda och permanenta medborgare av detta land. Största svårigheten för nykommaren har varit att vid hitkomsten omedelbart erhålla arbete och farmarna kunna avhjälpa detta genom att ge dessa nykommare sysselsättning genom detta departements förmedling. — om möjligt FÖR HELA ÅRET. Detta departement gör detta arbete gratis och inga förskott äro erforderliga för transport eller liknande ändamål. Alla upplysningar, som givas, avse endast att ge nykommaren underrättelse rörande arbetsförhållandena.

MED VARJE NY SETTLARE ÖKAS DITT VÄLSTÅND

ALLA C.N.R. STATIONSAGENTER INNEHA ALLA NÖDIGA BLANKETTER OCH KUNNA MOTTAGA ANSÖKNINGAR, ELLER TILLSKRIV

D. M. JOHNSON
General Agricultural Agent
WINNIPEG

R. C. W. LETT
General Agent
EDMONTON

COLONIZATION AND DEVELOPMENT DEPARTMENT

Canadian National Railways

CANADAS VINST ÄR AMERIKAS FÖRLUST.

Tidningen New York Herald påpekar i en artikel med rubriken "Canadas vinst är Amerikas förlust", den befängda amerikanska invandringslagen, och uttalar sig mycket berömmande om nordborna, som nu strömma till Canada. Tidningen skriver:

"Svenska utvandrare till ett antal av nära 200 ha landsatts i Nova Scotia av Scandinavian-American-linjen, vilken med denna resa började en reguljär förbindelse mellan Östersjöländerna och Canada. Det berättas, att tusentals svenskar, norrmän och danskar göra sig redo att följa och att slå sig ned i den canadensiska nordvästern. Dessa skandinaviska utvandrare föredraga Förenta Staterna framför Canada. Emedan det redan finnes ett så stort antal skandinaviska inbyggare i Minnesota och Dakotastaterna, skulle de känna sig mer hemmastadda i den nordvästra delen av vårt land. Klimatet i den delen av landet är just i deras smak. Där skulle de finna uppmuntran och vänlig handräckning hos landsmän, som skapat sig en framtid i sitt nya land. Men den olycksaliga quota-lagen utestänger dem från Förenta Staterna, och så välja de Canada, som det näst bästa landet för deras arbete och strävanden. Förenta Staterna ha aldrig funnit någon svårighet att med sig införliva skandinaverna. Som nybyggare kunna de räknas till de verkliga, äkta samhällskaparna. De lägga ny jord under plogen och bestro prärien med gediga hem, uppföda stora familjer och bygga solida samhällen. Deras bildningsnit underhåller stora statsuniversitet, vilka deras barn bevista i stort antal. De taga sina politiska förpliktelser på allvar och behärska valen i flera stater. Utom det att skandinaverna äro starka, hemkära och lätt låta sig assimileras äro de idoga och laglydiga. I dr. Harry H. Laughlins rapport om hänkomsten av befolkningen i över 700 av våra straffanstalter och barmhärtighetsinrättningar intaga skandinaverna ett hedrande rum med hänsyn till brottslighet och beroende av andra. De producera endast en tredjedel så många brottslingar i proportion till sitt antal, som Förenta Staternas befolkning i sin helhet producerar, och endast tre fjärdedelar så många individer, som icke kunna taga vara på sig själva. Detta råmaterial till goda medborgare drives nu bort från Förenta Staterna genom en oförståndig lag. Vad som är Canadas vinst, är Amerikas förlust".

KRIGET

står i oförsonlig motsats till broderskapets idé, kristen tro oh evangelii anda och är ett brott mot broderskärlek, humanitet och kultur.

Kriget trampar under fötterna folkens och individernas heligaste rätt, rätten till livet, ävensom den mänskliga samlevnadens första bud: "du skall icke dräpa."

Kriget och krigsrustningarne förgifta det allmänna rättsmedvetandet, genom skapandet och upprätthållandet, av en våldsmoral, som förleder människorna att låta använda sig som verktyg för dödandet av människor. För alla dem som anse det orätt att döda människor, innebära det nuvarande militära systemet med tvångskrigstjänst (allmän värnplikt) en kränkning av deras rättsmedvetande.

Kriget ödelägger hänsynslöst välstånd och kultur och förberedelserna därtill ådraga folken oerhörda ekonomiska bördor. Härigenom omöjliggöres för dem ernåendet av det allmänna välståndet och den andliga odling, som utan detta skovlande av värde skulle komma dem till del.

Kriget sätter våldet över rätten och kan därföre aldrig bli ett lämpligt medel för slitande av tvister mellan folken.

Kriget föder hat och hämndtörst och krigsrustningarna misstro och krigsfruktan. De äro sålunda det väsentligaste hindret för ett sant samförstånd mellan nationerna och för folkens förbrödring och måste därföre bekämpas och avskaffas.

(Ur Svenska Freds-och Skiljedomsföreningens programförklaring.)

FRED.

Av Lason.

Vad synden byggt är styggt,
men komma skall dess fall
och människoanden åter sig mot ljuset
svinga.
När våldets makt sig lagt
uppå den bår, som står
av våldet självt tillredd, skall det ej
mera stinga.

När slagen är den här,
som ropar tand för tand,
det godas segersång skall genom rymden ringa.
När mer en tår förmår
än vredgad värld i svärd,
skall fredens rätta sång runt hela
offer bringa.
När mod ej mäts med blod,
när skuld ej löns med guld,
skall freden srätta sång runt hela
jorden klinga.

Lika bra som tidningar.

A: — Att du, som [illegible] brukar följa med din tid, inte prenumererar på någon tidning, tycker jag är märkvärdigt.

B: — Hustru min har kafferep två gånger i veckan, och då får jag reda på inte allenast vad som hänt och händer, utan också på det som kommer att hända.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
S. W. Goerwell, B. A.
345 Somerset Bldg., Portage Ave. Winnipeg, Man. Phone A1613

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ

giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskar, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.

Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av

Svenska Canada-Tidningens upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

En Affärsutbildning, erhållen vid The Success College, Winnipeg, är en Fullständig träning.

THE SUCCESS är den ledande handelsskolan i västra Canada. Dess överlägsenhet beror på utmärkt läge, ideala lokaler förstklassig ledning, kompletta materialer, moderna vittomfattande kurser, expert lärarekår och verksam Anställningsbyrå. Ingen annan handelsskola väster om The Great Lakes kan liknas vid THE SUCCESS i dessa viktiga grenar.

KURSER

Speciella elementar kurser: — Skrivning, läsning, stavning, räkning, språklära, engelska brevskrivning geografi m. m. — för de vilka ej ha tillfälle att gå i skola.

Farmares handelskurs: — Speciellt anlagd för att hjälpa de unga farmare att använda affärsmetoder. Innesluter handels-lag, korrespondens, skrivning, bokföring, kontorspraktik, affärsformer, m. m.

Stenografi, affärer, bokhållerl, sekreterare, dictaphone och övriga fullständiga kurser. Dessa utbilda ungt folk för kontorsarbete.

Hemstudie kurser i elementära och affärsämnen för moderat kostnad — för de som ej ha tillfälle att besöka skolan. Fullständiga upplysningar på begäran.

Träna i Winnipeg, där levnadsomkostnaderna äro låga; var de bästa utsikter för anställning finnas, och där vår fria anställningsbyrå står till Ert förfogande.

SUCCESS graduanter finna anställning lätt. Vi skaffa dem goda platser varje dag.

Skriv efter fria prospekter.

THE SUCCESS BUSINESS COLLEGE, Ltd.
Hörnet av Portage Ave., och Edmonton St.
WINNIPEG, MAN.
(Står ej i samband med någon annan skola).

PLÅGAS ICKE MER

av dålig mage, då äkta Linfröextrakt av Östersunds-magasinets i Stockholm välkända tillverkning finnes. Detta medel botar absolut magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög avföring och därmed följande svindel, mattighet, tryckande känsla i maggropen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Rekommenderas på det bästa av hrr läkare. Pris per paket $1.20. MRS. J. HALVERSON, 1431 Adams St., N. E. 13, Minneapolis, Minn.

Danska Wienerbröd och Skorpor

tillverkade i Winnipeg i ett skandinaviskt bageri av en skandinav. Endast bästa ingredienser brukade. Besök mitt bageri vid besök i staden. Skriv eller telefonera efter mina priser. Prompt expediering.

Skuli G. Bjarnason's Bakery
631 Sargent Ave. Winnipeg, Man.
TELEFON A5638

SKANDINAVISK ADVOKAT
O. C. BONESS, B.A.
BARRISTER & SOLICITOR
106 Adams Bldg., Edmonton, Alta.